

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:
Pe un an . . . . . 160 Lei
Pe jumătate de an . . . . . 80 „
Pe un pătrar de an . . . . . 40 „
Un număr . . . . . 3 Lei.
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.

„Eu am venit ca lumină în lume“!

De: C. Rudnean.

Lumea era plină de păcat. Necredința a început să întunece mintea oamenilor — desfrâul, luxul și imoralitatea era la culme, întunerecul s'a depus în sufletele tuturor acelor cari mai înainte au crezut în puterea lui Dumnezeu...

Dumnezeu în atotputernicia și bunătatea Sa a trimis supremul sol în lume, pe *Fiul Său*... El s'a născut în chip misterios, Nașterea Sa, a revoluționat știința vremii și magii l-au recunoscut de Fiul al lui Dumnezeu.

Mântuitorul și-a început opera supremă, de edificare a sufletelor slabe, de însănătoșare a trupurilor bolnave, cuprinse de boale incurabile. — El s'a rugat la Tatăl Ceresc pentru „*ertarea păcatelor noastre*“!

Minunile făcute de Iisus Christos, sunt faptele reale și pozitive ce le-a sevârșit „supremul Învățător al Lumii“.

Ele nu sunt simple povestiri, nici dibuieli de ale științelor oculte, nu! Sunt fapte adevărate, pe cari mintea omenească nu le poate pricepe, dar cari aveau să se confirme. Se vor îndoi oamenii de știință? Să nu se îndoiască că dincolo de știință, avem conștiința care-i mai mult ca știința.

Mântuitorul Iisus Christos, a posedat știința maximă. Nici un savant nu l-a putut contra — zice — minunile făcute de El, au rămas supremele mistere, confirmate în parte de oamenii de știință, în sufletele cărora mai licărește un simbul de viață creștină...

„Dacă ai ști darul lui Dumnezeu, și cine este care-ți zice: dă-mi să beau, tu ai fi cerut dela dânsul și ți-ar fi dat *apă vie*“. (Ioan, 4. 10.) O! da câți nu se întreabă mereu și azi, cine

a fost Mântuitorul Lumii? Și cât de puțini sunt aceia, cari răspund hotărât: *Da, El a fost și într'a-adevăr a'nviat!*!

Orice activitate a spiritului uman, fără Iisus Christos, e *zadarnică*. Personalitatea Fiului lui Dumnezeu a fost pe deplin confirmată prin Nașterea și Învierea Sa. Ce sunt suma tuturor minunilor săvârșite de El?? Întâlnirea Mântuitorului cu Samarineanca la fântâna lui Iacob tormează un episod clasic în istoria sfântă. De la acel izvor a început lumea să se întrebe mereu, cine este Iisus Christos?? Dealungul *veacurilor*, aceeași întrebare răsună pe buzele multora, de ce?? De aceea, pentru că lumea nu mai e sinceră — orice act al sincerității începe să dispară în zilele noastre. Cei mai mulți fac acte creștinești „oficiale“ fără să aibe adevărata *credință* în tot ce-i mai esențial în creștinism: *credința în Nașterea, minunile și Învierea lui Iisus Christos*.

Poporul iudeu deși a văzut minunile ce le-a făcut Iisus Christos, totuși n'a crezut. Popor perfid, plin de viclenie, pururea gata de a-l vâna în cuvânt pe Mântuitorul Nostru, n'a putut să-și înmoaie sufletul... și ceata celor cari credeau în El era destul de mare — „dar din pricina fariseilor nu mărturisiau“ (Ioan 12, 42).

Grea a fost chemarea Mântuitorului și multe a trebuit să îndure din partea necredincioșilor. Veacuri de-a rândul necredința a străbătut până în sufletele cele mai slabe...

Iisus Christos, le-a explicat într'un mod convingător: „*Eu am venit ca lumină în lume, pentru ca oricine care crede în mine, să nu rămână în întunerec*“ (Ioan 12, 46).

Da! A venit în lume, ca lumea să-l recunoască! A venit ca să aducă *pacea* să le arate oamenilor dornici de adevăr, *Adevărul* și să-i scoată din întunerecul imoralității la lumina sincerității și a „*bunei învoiri*“ între oameni!!! Dar Satana i-a îndemnat la necredință și negație,

Negația spirituală a început să fie tot mai mult lătită — tineri abia eșiți depe băncile școlilor vorbesc într'un mod ofensator — ei n'au simțit încă culmile mărețiilor sfinte... ei n'au avut torturi și necazuri... ei n'au meditat o clipă... flacăra vecinic vie a credinții lui Christos numai arde în sufletele lor... ei se folosesc de slăbiciunile Sf. Petru, care a spus: „**nu cunoaștem pe omul acesta**“.

Și cât de tristă e viața lor! Acela care nu crede în Fiul lui Dumnezeu, nu-i capabil de o *iubire mai măreață*, — sublimul vieții noastre constă din simțirea tot mai mare a vieții creștinești — simțire, înțelegere și aplicarea la viață a doctrinei creștine constituie *energia spirituală a lumii* umane, fără de această energie spirituală noi zacem în întunerec... „lumina care a venit în lume“ trebuie să o primim, pentruca să putem eși din întunerec...

Poporului iudeu i-s'a arătat lumina, el însă a fugit de lumină — l-a răstignit pe *Acela* care a adus suprema mântuire a neamului omenesc. Și'n zilele noastre sunt oameni, cari se abat dela viața creștină — ei nu înțeleg cuvintele spuse de Mântuitorul... continuă să trăiască în „**păcat**“. Păcatul e negația cea mai crasă a sfințeniei și a cuvintelor Mântuitorului... e patima oarbă... lipsită de inițiativă spirituală... el omoară virtuțile creștinești și ne duce la rău, răul aduce după sine neștiința și orgoliul — astfel din oameni buni creștini devotați, devenim adoratori ai Satanei și făptuitorii lucrurilor sale. Păcatul, e întunerecul spre care tind sufletele josnice, încărcate de materie — Mântuitorul Lumii a venit însă „ca lumină în lume“, să ne șteargă de fărădelegi... Lupta e grea, ademenițiile sunt multiple, trebuie să fim tari, să ne oțelim voința și să alungăm răul care mereu se ține de noi! Idealul moral să ne fie unicul scop! Diferitele crize să le rezolvăm în lumina deplină a Evangheliei lui Christos!! Fără de El, omenirea zace în întunerec!!

Concepțiile materialiste, ateiste, nihiliste, francmasonice, să le înlăturăm — ele sunt ideile diabolice cari ne infectează sufletul și ne duc la „*peirea sufletului*“. Unica mângâiere o aflăm în Evanghelia lui Christos — Ea ne luminează cărările vieții, Ea ne toarnă seva vieții sufletești, Ea ne întărește conștiința Binelui...

Mântuitorul Nostru Iisus Christos n'a venit în lume ca să spună cuvinte frumoase — a venit ca tot ceea ce El a spus să fie trăit — învățătura Lui nu trebuie să zacă în cărți, nu trebuie să fie limitată la câteva scrieri — ei mai ales trăită adânc — cuvintele oricât de frumoase ar fi, dacă nu devin fapte, sunt prea slabe.

Doctrina creștină să o aplicăm la viață! Orice act al vieții noastre să fie reglementat în conformitate cu sublima învățătura a lui Christos, atunci funcțiunile vieții spirituale se vor intensifica, valorile etice vor crește, păcatele vor descrește, întunerecul va pieri și soarta lumii se va îmbunătăți, pentrucă Mântuitorul ne spune lămurit: „Eu am venit ca lumină în lume“...!!!

Spiritul Bisericii creștine.

— **Zelul adevărat și zelul fals.** —

de **Iosif Câmplanu** preot.

Spiritul bisericii creștine nu poate fi altul, decât spiritul lui Christos, adevărat un spirit al toleranței, al blândeței, al smerenei, al dreptății, al desinteresării, al tăriei și al adevărului. Și dacă aflăm în *Vechiul Testament*, că legea lovea câte odată pe călcătorii și disprețuitorii ei cu pedepse de moarte, aceasta s'a întâmplat, fiindcă Legea cea Veche, care a fost dată lui Moisi pe muntele *Sinai* între fulgere și trăsnete, era creată într'adins, ca să inspire poporului evreu, decăzut cu totul, o spaimă și ca prin corecțiune să fie deșteptat și abătut iarăși la calea adevărului; dar *Noul Testament*, care a încolțit pe *Golgota* din însuși sângele vărsat al Dumnezeului-Ōm, care se ruga pentru proprii săi călăi și a murit pentru dușmanii săi, învață pe oameni, că creștinismul este adevărata operă a *păcii*, a *blândeței* și a *dragostei*; ne învață, că nu putem aparține bisericii creștinești, dacă suntem conduși de spiritul urei și al prigonirii și că pe aceia, cari combat morala creștină, să-i întorcem la calea adevărului numai prin învățături și exemple bune.

În ce privește zelul nostru, Mântuitorul nostru Iisus Christos ne-a dat cele mai bune exemple prin purtarea Sa cea avut-o față de Saduchei și Publicani. El a mâncat cu unii și a tolerat pe ceilalți și a fost aspru numai cu Cărturarii și Fariseii evrei, pentrucă aceștia se țineau strict numai de forma exterioară, de litera legii și nu de înțelesul ei; ei disprețuiau și prigoneau pe toți aceia, cari nu le imitau fățărnicia lor cea netrebnică și nu se lăudau cu meritele lor proprii. Dar tot Cărturarii și Fariseii au fost aceia, cari l'au adus pe Christos la moarte, pe când Saduchei, cari nu credeau în nemurirea sufletului și în învierea morților, au fost mai puțin părtași în această crimă; deci se adevărește că un zel fals este adeseori mai primejdios decât chiar și *necredința însăși*. Dela un fanatic nu putem aștepta niciodată iubire de oameni sau caritate, căci el crede, că prin aceia

că se jertfește urei sale nemărginite, *face o iaptă plăcută lui Dumnezeu.*

Sfântul Apostol Pavel înainte de convertirea sa a fost cel mai înverșunat prigonitor al creștinilor, fiind că era cuprins de un zel fals din cauza fanatismului ce-l stăpânise.

Dacă toți slujitorii Evangheliei și-ar fi luat de model pe Christos și s'ar fi gândit bine la aceea, că Mântuitorul nostru a primit la sine cu bucurie pe cei păcătoși și a suferit cu indulgență pe Saduchei și Samarineni, n'ar fi obvenit în sinul bisericii creștine desbinările condamnable și dușmanii religiei creștine n'ar fi fost în stare să-i facă reproșul nedrept, că ea persecută pe cineva. Dar toate aceste calamități au derivat dela certele ce au isvorit de regula din mândria deșartă omenească.

Prejudițiile omenești încă sunt o cauză a fanatismului. Și dacă nu suntem destul de precauți, ele prind în noi rădăcini așa de adânci, încât devin o a doua natură și când din nefericire ne stăpânesc, ne fac să credem o simplă părere a noastră ca o dogma, pentru care apoi ne expunem chiar și viața. Aceasta am putut-o vedea în cursul veacurilor de ignoranță, când cauza unor divergențe de păreri, care nu erau părerile generale ale bisericii, ne afurisiam și ne sugrumam unii pe alții.

De multe ori derivă însă spiritul netoleranței și al zelului fals dintr'o neștiință totală, ori mai pe înțeles zis, din prostie. Omul se lasă să fie condus de orbi, ca să cadă apoi cu ei împreună! O astfel de greșală însă nu se poate scuza șlujitorilor lui Dumnezeu, căci El le poruncește celor ce voiesc să fie conducătorii poporului, *să fie lumina lumii.* Trebuie să se facă o mare deosebire între *neștiință* și *între naivitate.* Neștiința trage după sine multe neplăceri, cu deosebire când inclină și spre fanatism, căci ea în cazul acesta nu mai ascultă de nimeni și este în stare să comită răul fără să-și poată da seama.

Zerul adevărat se pronunță numai prin blândețe și prin convingere. Ori de câte ori vom lua față de cei rătăciți o ținută dură, prin aceasta numai îi vom îndârjii, dar la niciun caz nu-i vom convinge sau converti. Mântuitorul lumii dorește și cere, ca păstorul cel adevărat să caute oia cea pierdută și să o aducă pe umerii săi (Luca XV. 5—6); apoi cunoaștem și răspunsul ce l'a dat Apostolilor, cari rău informați, voiau să lase focul să cadă asupra Samariei, zicându-le: „*Nu știți de ce duh sunteți însufleșiți! Fiul omului n'a venit ca să piarză pe cei păcătoși ci ca să-i mântuiască.*” (Luca IX, 55-56).

(Urmează).

Găsit-am Adevărul!...

de: A. U. Doloveanu.

Răvășitu-mi-s'a gândul într'ale lumii unghere, spre a găsi Adevărul, cel mai presus de Fire...

Scrutat-a înălțimile țării și adâncurile cele mai de jos și nimic n'a ieșit arătării minții arzânde întru Adevăr...

Despuiatu-s'a de orice fărâamă a nădăduirii; stătu-a locului cugetul și ndelung scormonit-a în sinea sa. Dar, de undeva dintr'ascuns, din tainițele cele mai dosnice și cele mai dintru nearătate ale inimii, sărit-a fără de veste scânteia luminei celei întru Adevăr. Și'n dogoarea căldurii celei dintru lăuntru, ridicat-am ochii spre înaltul Tron al ceriurilor albastre, ce scânteiază seninătatea și curățeța viețuirii întru vecie, și de acolo, din înălțimile cele mai îndelungi și cele mai nepătrunse, arătu-și-a Providența a ochiului raze veghetoare, spre cele furnicare pământeste.

Luminatu-s'a de atunci cugetul, întru ale Tale taine, ce numai crezând minții se tâlcuesc. Găsit-am Adevărul cel mai presus de Fire, ce numai la Tine sălășluște; găsit-am Adevărul de nceput, ce numai în Tine sălășluște, — al lumescului crug Ocârmuitor!..

Inseninatu-mis'a cugetul așijderea seninului înălțimilor Tale. Ziua toată, slavă și închinăciune, aduce-va al buzelor arzânde cânt; ziua toată, proșterne-se-va plâpânda-mi făptură, zămislită spre a Adevărului căutare... spre a Adevărului găsiere!..

Câteva cuvinte despre bap-tiștii dela noi.

Nu voiu face o expunere detaliată istorică, ci în câteva cuvinte voiu arăta felul lor de organizare, propaganda și tendințele lor. Intre Români baptismul a fost importat mai întâi de un oarecare croitor Antonie Novak la 1870. Activitatea asemenea au desvoltat și urmașii acestuia Enrik Meyer și Mihai Kornya prin părțile Salontei. Acest din urmă Kornya care și azi trăește în amintirea sătenilor din Bihor ca cel mai fioros tâlhar, a reușit să samene sămânța baptismului între Românii ortodoxi din Rohani, din Talpoș și din Curtici. A fost deajuns atât pentru o seamă de unguri dela roată să încapă cu toată vehemența a se năpusti asupra satelor românești. Unii dintre aceștia cum este Ludovic

Bodoky, Mihai Toth, Ioan Layoş, etc., circulau cu bilete gratuite pe C. F. R. pentru a predica Românilor învăţătura rătăcită. Era deci un eficace mijloc de maghiarizare şi de aceia statul maghiar făcu toate înlesnirile predicatorilor semănători de desbinare; iar în 1905 secta baptistă trece în rândul sectelor recunoscute, ba chiar favorizate.

Unul era scopul: despărţirea poporului de păstori cari prezentau oarecum o forţă, un zid puternic de care stăpânitorii de eri nu s'au prea încumetat a se atinge ca apoi mai uşor să depărteze dela „lege“ şi tradiţii pe cei dintâi.

Scopul s'a ajuns în parte cu toate că blocul sufletesc al românismului n'a putut fi depărtat şi, dacă este adevărat că azi avem în ţară aproape 50.000 baptiști, după toate statisticile putem spune, că majoritatea sunt străini, de neamul nostru.

În Bucovina baptismul s'a ivit după 1918 ca şi în Vechiul Regat unde din cauza unei libertăţi rău înţeleasă, se înmulţesc din zi în zi, exclusiv în rândurile oamenilor simpli. Actualmente au câteva organizaţii cu conducători în centrele mai mari ale ţării cu deosebire prin oraşele dela graniţă — Curtici, Arad, Oradea, Chişinău etc.

Ca reviste de propagare a ideilor lor au în Bucureşti „*Farul Mântuirii*“ redactată de un oarecare M. Ionescu, iar din Ianuarie 1925 apare tot aci „*Glasul tineretului baptist*“, care are o rubrică specială pentru publicarea cazurilor de pretinsă persecuţiune. Această societate a tinerilor baptiști este condusă de *Jean Stanesky profesor în Bucureşti*, societatea femeilor condusă de *Elvira Sezonov*, societatea bărbaţilor de *Toma Slăv* şi societatea coriştilor de *Vasile Berbecaru*. Acţiunea lor este intensificată de trei ajutoare trimise din America în persoana lui *Dan Hurley* cu sediul în Bucureşti, *Richard Hill* în Siret şi *Ion Andrişan* în Frătăuţii vechi din Bucovina cari nu se sfiesc de a face o propagandă din cele mai desmăţate. Pentru America, au la *Detroit* ziarul lunar „*Creştinul*“ în care continuu se aduc injurii dintre cele mai pătimăşe la adresa statului român şi clerului ortodox. Aşa de exemplu iată ce scrie un oarecare *Ion Socaciu*: „... că religiuinea ortodoxă este impusă poporului fără libertatea conştiinţei şi fără consimţământ,.... preoţii ortodoxi sunt răi şi beţivi,..... statul român ar trebui să înţeleagă că e timpul să lase libertate şi sectelor, cari declară că în caz de războiu nu pot prinde arma.“ Şi baptiştii dela noi reproduc articolul fără vreo cenzură, fără vreun control. (**Farul Mântuirii** din 15 Sept. 1924). În Bucureşti mai au un seminar, o şcoală misionară, care, este bine să

se ştie că-i *proprietatea americanului Everett Giff*. Acest seminar, în care ne putem închipui ce pregătire patriotică se dă din partea profesorilor aduşi din America, funcţionează, spre ruşinea noastră împotriva legilor în vigoare.

Pretutindeni unde semnalăm cazuri de clevetire la adresa statului, este imposibil ca printre clevetitori să nu remarcăm alături de jidovi şi pe baptiști. Aşa cu ocaziunea vizitei făcută în 1925 de M. S. Regina Maria în America, baptiştii de acolo au redactat un..... *înălcrămat memoriu* în care se expuneau suterinţele şi persecuţiunile la care sunt supuşi minoritarii şi... sectarii în România.

Acest memoriu a fost apoi publicat în numeroase reviste şi ziare americane. Şi lumea le crede minciunile, ne judecă şi ne apreciază după injuriile aduse de aceşti calomniatori.

Şi ceea ce e mai trist este că aceşti sectari te atacă cu cuvinte ofensătoare pe faţă în chiar exerciţiul sacerdotal fără a li-se aplica din partea autorităţilor nici cea mai mică pedeapsă. Am putut auzi cazuri când în timpul predicării un preot basarabean a fost întrerupt cu cuvintele următoare de o seamă de baptiști: „*La Evangheliu nu se spune, ca noi să avem preot şi să ascultăm de cei cu haine lungi, cari sunt hoşi şi beţivani*“.

Iată, iată deci, până unde ajung cu obrăznicia şi numai în urma toleranţei noastre. Pentru a justifica şi mai bine aceasta adaug încă că tot în Basarabia, *predicatorul baptist Gottlieb Schreiber* — un jidov încarnat — nu se mulţumeste numai cu propaganda ce o face el şi încă îşi instrueşte fata cum să facă propagandă de convertire în rândurile copiilor de şcoală.

Cunoscut ne este apoi cazul cu „*Dumineca baptistă*“, când în *congresul baptist dela Budapesta din 18 Sept. 1926*, câţiva unguri, jidovi şi o seamă de milionari americani au adus hotărârea **ca în prima Duminecă din Februarie în fiecare an baptiştii să se roage lui Dumnezeu ca Românii să se lapede de religia lor**. Nu voim să spunem mai multe, dar pe unii ca aceştia legile noastre îi apără, iar noi îi încălzim frăţeşte la sân! Cei mai mulţi fac sub mască sectară intensă propagandă *iredentistă maghiară, comunistă, socialistă*, etc. Nu de mult tribunalul Logoj a condamnat pe un oarecare baptist învinuit de conspiraţii comuniste. Despre dragostea ce ni-o poartă ne putem convinge şi din recenta întâmplare din judeţul Dolj când un consilier comunal baptist a cerut *exproprierea pământului parohial* şi a protestat cu vehemenţă contra onorariului ce se plăteşte parohului pentru diversele slujbe săvârşite. Şi în sfârşit câte şi câte cazuri

de îndrăsneală, de subminare, de anarhie, nu am putea înșira.

Iată deci cât este de grozav pericolul ce ni-l prezintă sectele la noi în țară. E adevărat că toleranța religioasă există în toate țările civilizate, dar dacă această toleranță nu-i periculoasă pentru Franța, Anglia, Germania, unde locuitorii sunt altfel pregătiți sufletește, la noi nu-i de aplicat cazul unde este atâta analfabetism religios. La sigur ar urma -- și începutul se poate constata — o fatală sdruncinare a ființei neamului nostru.

Unitatea unui neam se razimă pe două baze solide: credință și naționalitate. Ori, hotărât lucru este, că devremece au fost sdruncinate acestea, unitatea se alterează, iubirea de țară și de frate dispare și iată anarhie, desbinare, revoluție. La granițele noastre pândesc neadormit ochii vrășmași, cari deabia așteaptă să ne vadă desbinați spre a ne sări mișelește în spate.

Acest petec de pământ s'a dobândit cu multe jertfe sângeroase și Dumnezeu va ști să pedepsească pe aceia cari încearcă să-l murdărească cu complotări contra statului și legii noastre. Noi ne-am dat tributul; cei opt sute de mii de viteji sacrificai au fost români ortodoxi și nu po-căiți, nici baptiști venetici și lași. Ei nu și-au dat tributul lor; l-au dat altora. Astăzi când cu totul altele ar trebui să fie problemele ce să ne preocupe, acelora cari ne trădează, acelora cari dezertează dela origine, acelora cari se înfrățesc cu streinii, le strigăm cu marele Eminescu:

**„Cine-a îndrăgit străinii,
Mânca-i-ar inima câinii“.**

Noi vrem o țară românească și un popor ortodox.

Dimitrie Anuțoiu
preot.

Religia vechilor Greci

(Continuare)

Apollon, născut din Letona este copilul favorit al lui Zeus. Omer nu amintește despre el că s'a născut deodată cu soră sa *Artemis* în insula Delos, — spune numai că ar fi avut altar în Delos. Este zeul *luminii*, dar totodată și al *morții*. Ca zeu binefăcător ocrotește pe tineri, îi supraveghează, totașa îngrijește de turme, el însuși stă timp de un an ca păstor în serviciul lui Laomedon. Iată-l însă și în cealaltă ipostază. Pentrucă a jicnit pe Chryseus provoacă — prin săgețile sale — ciumă în tabăra greacă. Cele mai multe atribute se refer la însușirea lui de bun săgetător. El cu săge-

țile sale doboară pe fiii Niobei. Impreună cu Poseidon au zidit murii Iliosului și deși regele Laomedon nu a achitat plata promisă, rămân credincioși Troiei.

Apollon, ca zeu al luminii, care vede toate, este și zeu al profețiilor. Oracolul său este stâncosul Pytho din muntele Parnasului. Afară de acesta, locurile unde este cinstit prin excelență sunt: Delosul, Chryse, Chila și Tenedosul. Sunt unii oameni cărora le-a împărțit acest dar, al proorociei. Mai este și zeu al muzicii și al cântării. Deaceea cântărețul bun de harfă se zice că sau este învățacelul muzelor sau al lui Apollon. La ospetele zeilor, cântările muzelor le secondează cu harpa sa însuș Apollon.

Pe timpul dinastiei lui Cronos, titanul Helios a fost zeul soarelui și al luminii. Acesta este unul dintre zeii cari și sub domnia lui Zeus au rămas cu vechile lor prerogative. Helios figurează dar și la Omer. Este fiul înălțimii, frate al aurorei și al lunei; este afirmativul zeu al soarelui, care vede și aude toate, și de aci este martorul jurămintelor. Zilnic își face oficiul fără de nici o oboseală; dimineața se ridică din valuri, își face calea sa astrală; din razele lui luminoase umple cu grație inimile oamenilor, iar seara cade din nou în valurile mării. Are și turme în insula Thrinakia, pe care le păzesc fiicele sale Neaira, Phethusa și Lampetie. Când tovarășii lui Odysseus îiucid vitele, se plânge lui Zeus amenințând, că în cazul că n'ar primi satisfacție se coboară la Iad și dă lumină celor de acolo. Acesta e singurul loc unde Helios se prezintă ca personalitate bine definită, altfel e mai de grabă închipuire naturală. Mai târziu, conturându-i-se mai bine personalitatea, se contopește cu Apollon așa, că locul de zeu al soarelui al lui Helios, l-a ocupat definitiv Apollon.

Artemis este fiica lui Zeus și a Letonei, soră lui Apollon, ipostază feminină a lui și precum fratele său pentru bărbați, așa ea pentru femei este zeița morții, care cu blândețe ei săgeți știe omorî pe neașteptate. Astfel a săgetat fetele Niobei pentrucă aceasta s'a luat la bătaie cu Letona. Este o fecioară de rară frumusețe, căreia îi face plăcere mai ales vânătoarea și întovărășită de nimfe hoinărește prin pădurile Taigetosului și Erimanthosului, plăcându-i în general să petreacă în natură, în libertate. Ea este regina vânătorilor, stăpâna fiarelor sălbatice, patroana lor; este neîntrecută în a ținti cu săgeata, și iubește harnăciile vânătorilor. Vânătorii dela ea învață meseria vânătoarească. Pentrucă nu i s'au adus jertfe, dă-

drumul unui mistreț să pustiască Calydonul. Împreună cu Apollon ia partea toienilor. Apără pe Eneas. Și ea are tron de aur întocmai ca și Hera, iar caii ei au frâne de aur.

Mai târziu se cinstește și ca zeiță a lunii, dar, Omer nu apucă să o cunoască în această calitate.

(Va urma).

ȘTIRI

O biserică românească în Ierusalim. O doamnă de origine română, Elisabeta Atanasiu, care locuiește în Paris, s'a decis să înzestreze Ierusalimul cu o biserică românească, pe care s'o închine Patriarhiei României. În acest sens numita doamnă a făcut intervenții și a cerut învoirea I. P. S. Patriarh Damianos al Ierusalimului.

Lumini de ceară curată. În Buletinul Episcopiei Hușilor cetim următoarele: „Pentru cunoștință și întocmai urmare se aduce la cunoștință C. C. Preoți, cele hotărâte de adunarea eparhială în ședința dela 18-Maiu 1930 și cari constau în următoarele dispozițiuni: pct. 2. Introducerea lumânărilor de ceară curată în biserică, în vederea păstrării picturii bisericești și totodată și a sănătății binecredincioșilor, car ilau parte la sântele slujbe“. Așa dispune adunarea eparhială și Episcopia din Huși. Noi ne-am dat silința să înființăm fabrică eparhială de lumini, și dăm de atâta vreme de neașteptate neînțelegeri și reavoință, ceace nu servește spre onoarea respectivelor comune bisericești și preoților lor.

O faptă laudabilă. Dl Dr. Antoniu Marchescu avocat în Caransebeș a donat cărți școlare în valoare de 2000 Lei la mai mulți școlari săraci și merituoși din comuna D-Sale natală Feneș, pentru care faptă îi transmitem și pe această cale mulțumiri călduroase.

Alegeri parlamentare în Germania. Duminică (!) au avut ioc în Germania noui alegeri. Cancelarul Brüning a obținut — dupăcum se și prevedea — majoritatea voturilor. Totuș s'a văzut o creștere considerabilă a voturilor date socialiștilor naționaliști ai lui Hitler precum și un progres remarcabil al voturilor comuniste.

Se prorogă deschiderea parlamentului? Parlamentul care în temeiul constituției se deschide la 15 Octomvrie, din anumite motive e vorba să-și amâne deschiderea sa cu o lună de zile. Așa în loc de 15 Octomvrie, Corpurile Legiuitoare și-ar începe activitatea lor la 15 Noemvrie a. c.

Morfinoman într'un sat din Ardeal. Într'un sat din apropierea orașului Târgu-Mureș poliția a desco-

perit un morfinoman care imitând rețeta medicală a luat morfină dându-se cu această păcătoasă patimă. Până acum acest flagel bântuia numai în orașele mari, iată însă că el a străbătut și la țară. Cum invadează corupția!

CONCURSE.

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Consistor diecezan dtto 12 Martie 1930 No 1469 B 1930 se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia I. de cl. II. devenită vacantă prin decedarea preotului Corneliu Puticiu din comuna Coștei (Kustilj) Jugoslavia, protopresbiteratul Vârșetului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatatoare din 30 jugere pământ arător și fânețe după care alesul preot va suporta sarcinile publice.

2. Stola uzitată.

3. Nefind casă parohială, alesul preot se va îngriji de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recurile lor conform regulamentului pentru parohii adresate comitetului parohial din Costei (Kustilj) prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Vârșet (Vrșac).

Recurenții sunt poștiți a se prezenta în sfânta biserică în vre-o Duminică sau sârbătoare spre a-și arăta desteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă numai cu încuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual și nici decum în ziua de alegere.

Coștei, din ședința comitetului parohial ținută la 30 Martie 1930.

George Miloia m. p.
proș. com. parohial

Ilia Maleta m. p.
not. com. parohial

În conțelegere cu mine: Traian Oprea protopresbiter.

*

Pe baza ord. Ven. Consiliu Eparhial No. 2329 B ex. 1926 se escrie concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III. din Sâlbăgel, protopresbiteratul Logoș cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatatoare din 30 jug.

2. Un intravilan de 1 jug. după care alesul preot va solvi dările.

3. Birul parohial în natură.

4. Stola uzitată.

5. Ne fiind casă parohială alesul preot se va îngriji de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta petițiunile de concurs prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Logoș și a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare cu prealabila încunoștințare a pro-

topresbiterului tractual în sfânta Biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, însă nu în ziua alegerii.

Sălbăgel, din ședința consiliului parohial, ținută la 7 August 1927.

Ioan Bucovan

preș. cons. par.

2—3

Aurei Aidan

not. cons. par.

În conțelegere cu Oiciul Protopresbiteral.

*

În baza decisului Venerabilului Consiliu eparhial ort. rom. al Caransebeșului ddo 30 Iulie de sub No. 4248 B. ex 1930, se escrie concurs pentru întregirea postului de paroh la parohia II-a de clasa III-a din comuna Rudăria, devenită vacantă prin alegerea preotului Ioan Goanță în parohia I-a din comuna Bozovici, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană” cu următoarele

Emolumente:

1. Sesiunea parohială de 32 jug. Dările are a le solvi alesul preot.

2. Dela lada cultului 800 lei (optsute lei) ca salariu anual. Pe lângă slujba religioasă preotul va avea să înmormânteze și boteze fără alte pretensiuni. Comuna nedisponând de casă parohială, alesul preot se va îngriji de locuință.

3. Celelalte după uzul vechiu din comună.

Doritorii de a ocupa această parohie au a-și înainta cererile Oficiului protopresbiteral competent, adresate însă Consiliului parohial. Recurenții, în urma prealabilei incuviințării a Prea Onoratului oficiu protopresbiteral, se vor prezenta în vre'una din Dumineci sau sărbători spre a-și arăta dexteritatea în cânt, tipic și oratorie bisericăscă — însă nu în ziua alegerii.

Rudăria, din ședința Consiliului parohial ținută în 24 August 1930.

Nicolae Careba m. p.

preș. cons. par.

2—3

Toma Șuta m. p.

not. cons. par.

Cu consensul oficiului protopresbiteral ort. român al Mehădiei.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 1919/1930 cf.

Publicațiune de licitațiune și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul firma Banca Poporală din Caransebeș contra urmăritului Șușoi Ioan din Caransebeș, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Caransebeș (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) No. coalei cf. 1293 No. de ord. A.+1 No. top. 1449 Casa No. 415 în Intravilan 202 stp. prețul de strigare 150.000 lei; Imobilul cuprins în coala cf. No. 2449 a comunei Caransebeș No. de ord. A.+1 No. top. 3393 Arătură în Racovița 1 jug. 1446 stj. prețul de strigare 70.000

lei; În fine imobilul cuprins în coala cf. No. 2760 a comunei Caransebeș No. de ord. A.+1 No. top. 3391 Arătură în Racovița 1 jug. 106 stp. prețul de strigare 40.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 250.000 lei capital, interese 15 1/2% dela 10 Februarie 1929, după suma de 217.000 lei, interese 15 1/2% dela 15 Martie 1929 după 33.000 lei, spese de proces și de executare de 15.920 lei, fixate până acum, spese de 3324 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 1211 și 11800 lei capital și acc. a firmei Victoria din Arad, pentru 52.000 lei capital și acc. a firmei Prima Casă de Pastrare din Caransebeș, și pentru 26.000 lei capital și acc. a firmei Prima Bancă Grănicerească din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua **de 11 Octomvrie 1930, ora 9 în localul oficial.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație art. 147, 150, 170 legea LX. din 1881, art. 21 XLI. 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 9 Iulie 1930.

N. Postelnicu m. p. judecător șef.

pentru conformitate:

D. Lăzărel dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 2101/1930 cf.

Estras din publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Gruia Nicolae dom. în Cârpa contra urmăritului Boța Petru (a lui Petru) dom. în Cârpa, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Cârpa (din circumscripția tribunalului Caransebeș) No. coalei cf. 1 No. de ord. A.+1 No. top. 2166 arătură în Ogașu Valea Boului 1458 stp. prețul de strigare 4500 lei; Imobilul cuprins în coala cf. No. 2 a comunei Cârpa No. de ord. A.+1 No. top. 2124 fânaț în Ogașu Valea Boului 1186 stp. prețul de strigare 7400 lei; imobilul cuprins în coala cf. No. 3 a comunei Cârpa No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 43/1 loc de casă în Intravilan 19 stp. No. top. 42/1 Grădină în intravilan 19 stp. prețul de strigare 2000 lei; imobilul cuprins în coala cf. No. 7 a comunei Cârpa No. de ord. A.+1 No. top. 39/2 Grădină în intravilan 78 stp. prețul de strigare

4000 lei; A.+2 No. top. 1987 fânaț în Rovina 411 stp. prețul de strigare 4000 lei; A.+3 No. top. 1991/3 fânaț în Rovina 1000 stp. prețul de strigare 9400 lei; Imobilul cuprins în coala cf. No. 8 a comunei Cârpa sub No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 38 Casa No. 20 cu curte în intravilan 68 stp. No. top. 39/1 Grădina în intravilan 100 stp. prețul de strigare 50.000 lei; No. de ord. A. II. 1-2 No. top. 1007/1 fânaț în Luncă 115 stp. No. top. 1007/2 arătură în Luncă 1088 stp. prețul de strigare 16.500 lei; No. de ord. A.+2 No. top. 1991/2 fânaț în Rovina 1197 stp. prețul de strigare 11.200 lei;

Pentru încasarea creanței de 10.000 lei, capital interese 15, 1/2% dela 1 Martie 1930, spese de proces și de executare de 1528 lei, fixate până acum, spese de 848 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru încheierea licitațiunii, pe ziua de 13 Octombrie 1930 ora 9 la casa comunală a comunei Cârpa.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170. legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după

procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare. Caransebeș, la 14 Iulie 1930.

N. Postelnicu m. p. judecător șef.

Pentru conformitate:
D. Lăzărel dir. cf.

Iosif Schaub

Tinichigiu de lux și de zidiri, se angajează la tot felul de lucrări și anume: facerea de turnuri noi, de cruci noi precum și aurirea lor, facerea acoperișurilor noi, facerea parafulgerilor după regulile tehnice; vopsirea turnurilor, acoperișurilor cu farba „Bessemmer“, cea mai bună farbă, ce apără

10   contra ruginei.

Adresa: Lugoj, Str. Nedelco 35.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucată.